

Άριθμ. Πρωτ.: Φ.1/3/660

Έν Καισαριανῇ τῇ 2α Σεπτεμβρίου 2016

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 160ή

Πρός

τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί

Εὐλογημένοι Χριστιανοί

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

Ἐπιτελοῦμε σήμερα τήν ἱερά μνήμη τῶν μαρτύρων τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς πού συνέβη πρίν 94 χρόνια τόν Αὐγούστο καί Σεπτέμβριο τοῦ 1922.

1. Θυμώμαστε καί τιμᾶμε :

α) Τόν κορυφαῖο Ἐθνοϊερόμαρτυρα *Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο* πού κατακρεουργήθηκε τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου τῆς 27ης Αὐγούστου 1922 (9 Σεπτεμβρίου σήμερα) ἀπό σκληρούς καί ἀνελέητους δημίους. Ἡ βαρβαρότητα τῶν δημίων του συγκλόνησε τό ποιμνιό του, τοὺς Ἕλληνες, τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Παραδώθηκε ὡς ἐξιλαστήριο θῦμα στόν μαινόμενο κατ' αὐτοῦ τουρκικό ὄχλο, ἀπό τόν ὁποῖο δεινῶς προπηλακιζόμενος ἀνεσκολοπίσθη βάνανυσα καί φρικτά, τήν 27η Αὐγούστου 1922, ἱερεῖο ἄμωμο καί ἀκούσιο (ἀπαξιώθηκε νά δεχθεῖ τήν προσφερθεῖσα σ' αὐτόν διάσωση μέ τήν φυγή), διότι βάρυνε στήν

ἀρχιερατική συνείδηση του ὁ λόγος τοῦ Κυρίου : «ὁ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων» (Ἰωάννης ι' 12-13).

Θυμώμαστε καὶ τιμᾶμε καὶ τοὺς λοιποὺς Ἐθνοῖερομάρτυρες Ἱεράρχες:

β) *Τὸν Κυδωνιῶν Γρηγόριο*. Διετέλεσε προστάτης τοῦ ποιμνίου του καὶ ἔσωσε πολλοὺς φυλακισμένους καὶ μελλοθανάτους. Φυγάδευσε τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ποιμνίου του σὲ ἀσφαλεῖς τόπους ἔξω τῶν τουρκικῶν ὁρίων. Συγκακουχούμενος ὁ ἴδιος μέ τοὺς ὑπόλοιπους, ὁδηγήθηκε σὲ ἐκτόπιση μαζί τους (τὸν Ὀκτώβριο τοῦ ἔτους 1922). Ἐνῶ ὁμως ἐτοιμάσθηκε ὁ λάκκος του πού εἶχαν σκάψει γιὰ αὐτόν γιὰ νὰ τὸν θάψουν ζωντανό ξεψύχησε ἀπὸ ἐγκεφαλικὴ συμφόρηση, τελειωθείς ἐν Κυρίῳ ὡς νεομάρτυς τὴν 3ῃ Ὀκτωβρίου 1922.

γ) *Τὸν Μοσχονησίων Ἀμβρόσιο*. Μαρτύρησε, ἀφοῦ βασανίσθηκε μέ τὸ πετάλωμα τῶν ποδιῶν του καὶ κατατεμαχίσεως τοῦ σώματός του, μαζί μέ ἄλλους Ἱερεῖς πού συμμαρτύρησαν μαζί του καὶ ἄλλους πιστοὺς τῆς Ἐπαρχίας του, κατὰ τὸ «ἵνα ἀναπαύσονται ἐκ τῶν κόπων (καὶ τῶν ὀδυνῶν) αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν» (Ἀποκαλύψεως ιδ', 13).

γ) *Τὸν Ἰκονίου Προκόπιο*. Στό μέσο τῆς καταδυναστεύσεως τοῦ ποιμνίου του καὶ τῶν ποιμένων αὐτοῦ ἀπὸ τίς Ἀρχές τῶν Νεοτούρκων, καὶ τῶν ἀπεγνωσμένων κραυγῶν τοῦ λαοῦ ὁ Ποιμενάρχης παρέδωκε τὸ πνεῦμα στό Μέγα Ἀρχιερέα καὶ Σωτῆρα Χριστό προμαχώντας καὶ συμπάσχοντας μέ τοὺς στενάζοντες Ἕλληνες χριστιανούς τῆς Ἀνατολίας.

καὶ δ) *Τὸν Ζήλων Εὐθύμιο*. Ἐνῶ βρισκόταν στὴν φυλακὴ τὸ Πάσχα τοῦ ἔτους 1921 μετέδιδε στοὺς κρατούμενους μαζί μέ τὸν πασχάλιο χαιρετισμὸ καὶ τὸ μήνυμα τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως καὶ ὑπέστη καθημερινὰ γιὰ 41 ἡμέρες πολυώδυνα μαρτύρια ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὑπέκυψε σὲ θάνατο τὴν 29ῃν Μαΐου 1921.

Τίς τελευταῖες ἡμέρες ἔψαλλε μόνος του τὴν νεκρώσιμη ἀκολουθία γιὰ τὸν ἑαυτό του «ἐπηκροῶντο δέ αὐτοῦ οἱ δέσμιοι» (Πράξεων ιστ' 25). Καί μετέστη πρὸς Κύριον ὡς ἔθνομάρτυρας καί ἱερομάρτυρας.

Μαζί μέ αὐτούς τοὺς Ἱεράρχες μαρτύρησαν κατὰ τὴν περίοδο τῶν διωγμῶν πού ἐξαπέλυσε τό κεμαλικό καθεστῶς ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν Ἑλλήνων τῆς Τουρκίας καί πάσης τάξεως Κληρικοί.

2. Θυμώμαστε τὰ ἄμωμα θύματα τῆς σκληρῆς καί ἀπάνθρωπης θηριωδίας ἔνεκα τῆς ὁποίας ἐξοντώθηκαν οἱ Ἕλληνες τῆς Τουρκίας πού κατοικοῦσαν στὸν Πόντο, στὴν Θράκη στά παράλια τῆς Μαύρης θάλασσας καί τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὴν ὀκταετία 1914-1922. Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἔχει καταγράψει σέ εἰδική ἔκδοση τὰ δεδομένα αὐτῆς τῆς Γενοκτονίας.

Θυμώμαστε τοὺς διωγμούς, τίς ἐξορίες, τοὺς βασανισμούς, τίς λαιωδίες, τίς ποικίλες κακώσεις τῶν μαρτυρησάντων Προγόνων μας ἐπειδὴ ἦσαν Χριστιανοί καί Ἕλληνες πού δέν ἦσαν ἀνεκτοί ἀπὸ τοὺς Νεοτούρκους.

Γράφει ὁ γάλλος φιλόλογος, φιλέλληνας καί διανοούμενος Ὁκτάβιος Μερλιέ (1897-1976) γιὰ τὴν καταστροφή τῆς Σμύρνης καί τὴν σφαγὴ τῶν κατοίκων της.

«...Ἄκουσα τό πιό σπαραχτικό θρῆνο γιὰ τὸν Ἑλληνισμό πού εἶχε δολοφονηθεῖ, γιὰ τὴν προδοσία τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, γιὰ τὸν θάνατο ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνθρώπων πού εἶχαν σκοτωθεῖ, κρεμαστεῖ, πολλοὶ μάλιστα εἶχαν ἐνταφισθεῖ ζωντανοί, γιὰ τίς κατεστραμμένες πολιτεῖες, γιὰ τό σβύσιμο μέσα στό αἶμα πολιτισμοῦ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν, γιὰ τό ἀπέραντο Βυζαντινὸ Κράτος, πού ὑπῆρξε γιὰ αἰῶνες πιό εὐρωπαϊκὸ ἀπὸ τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης, καί, μονοκοντυλιᾶς, εἶχε ἐξαφανιστεῖ κάθε ἀνάμνησή του ἀπὸ τό χάρτη τῆς ὑψηλίου... » (Ὁκτάβιος Μερλιέ, Ἡ πρώτη ἐπαφὴ μου μέ τὴ Μικρά

Ασία. Προσωπικές Αναμνήσεις. Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών. Τόμος πρώτος, σ. 13, Αθήνα 1977)

3. Θυμώμαστε ότι διωχθήκαμε αλλά δέν εξαφανισθήκαμε Έφοδιασμένοι μέ τήν πίστη στό Θεό καί στίς αρχές καί άξίες τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Γένους μας έπιβίώσαμε δημιουργώντας τίς νέες λαμπρές πατρίδες μέ κόπο, μόχθο καί τήν εύλογία τοῦ Θεοῦ.

Προσευχόμαστε ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καί τῆς ιστορίας νά σκεπάζει τήν εύλογημένη Πατρίδα μας τούς πιστούς Ἄρχοντες μας καί τόν θεοφιλή Πιστό Λαό, ψάλλοντες

«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν

ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τήν σὴν ἐπιείκειαν

μή ἀποστήσης τό ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν,

ἀλλά ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις

ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τήν ζωὴν ἡμῶν».

Μετά πατρικῶν εὐχῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ.